

BENELUX-BUREAU VOOR DE INTELLECTUELE EIGENDOM

BESLISSING inzake OPPOSITIE

N° 2002858

van 03 december 2010

Opposant:

Harke Chemicals GmbH	Harke Services GmbH
Xantener Straße 1	Xantener Straße 1
45479 Mülheim an der Ruhr	45479 Mülheim an der Ruhr
Duitsland	Duitsland

Gemachtigde:

Merkenbureau Hendriks & Co. B.V.
Olmenlaan 32 b
1404 DG Bussum
Nederland

Ingeroepen merk 1: **HARKE GROUP** (Internationale inschrijving 940539)

Ingeroepen merk 2: Harke Chemicals (Internationale inschrijving 944935)

Ingeroepen merk 3: Harke PersonalCare (Europese inschrijving 6250823)

tegen

Verweerder:

Handelsonderneming Klaas Harms B.V.
Amerikalaan 2
7681 NB Vroomshoop
Nederland

Gemachtigde:

Daniëls Huisman
Postbus 260
7460 AG Rijssen (gemeente Rijssen-Holten)
Nederland

Betwiste merk: (Benelux depot 1155444)

I. FEITEN EN PROCEDURE**A. Feiten**

1. Op 14 maart 2008 heeft verweerder een Beneluxdepot van het gecombineerde woord-

/beeldmerk ingediend, ter onderscheiding van waren in klasse 3. Dit depot is onder nummer 1155444 in behandeling genomen en gepubliceerd op 26 maart 2008.

2. Op 26 mei 2008 heeft de opposant, toenmaals Syntana GmbH, oppositie ingesteld tegen de inschrijving van dit depot. De oppositie is gebaseerd op de volgende eerdere merken:

- Internationale inschrijving 940539 van het gecombineerde woord-/beeldmerk

HARKE GROUP, ingediend op 19 juli 2007 voor waren en diensten in de klassen 1, 2, 3, 5, 16, 29, 30, 35, 38 en 40;

- Internationale inschrijving 944935 van het woordmerk Harke Chemicals, ingediend op 27 augustus 2007 voor waren en diensten in de klassen 1, 2, 3, 4, 5 en 35;
- Europese inschrijving 6250823 van het woordmerk Harke PersonalCare, ingediend op 4 september 2007 en ingeschreven op 9 januari 2009 voor waren en diensten in de klassen 1, 3 en 35.

3. Opposant is inmiddels van naam veranderd in Harke Chemicals GmbH, welke wijziging is aangetekend in de registers. Het eerste ingeroepen recht (internationale inschrijving 940539) is inmiddels overgedragen aan Harke Services GmbH. De gemachtigde van opposant heeft te kennen gegeven dat beide merkhouders betrokken wensen te blijven bij deze procedure.

4. De oppositie is ingesteld tegen alle waren van het betwiste depot en is gebaseerd op alle waren in klasse 3 van de ingeroepen rechten.

5. De gronden voor de oppositie zijn deze, neergelegd in artikel 2.14, lid 1, sub a van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (hierna: "BVIE").

6. De proceduretaal is het Nederlands.

B. Verloop van de procedure

7. De oppositie is ontvankelijk en is ter kennis gebracht van partijen op 28 mei 2008.

8. Aangezien het gemeenschapsmerk waarop de oppositie is gebaseerd nog niet was ingeschreven, werd de procedure ambtshalve opgeschort voor de duur van deze inschrijvingsprocedure.

9. Op 14 april 2009 heeft het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom (hierna: "het Bureau") partijen meegedeeld dat dit gemeenschapsmerk inmiddels was ingeschreven, waardoor de ambtshalve opschorting een einde nam en de *cooling-off* periode van twee maanden inging. De contradictoire fase van de procedure is bijgevolg aangevangen op 15 juni 2009. Het Bureau heeft op 26 juni 2009 de mededeling van aanvang van de procedure aan partijen gezonden, waarbij aan opposant een termijn is gegeven tot en met 26 augustus 2009 voor het indienen van zijn argumenten en eventuele stukken ter ondersteuning daarvan.

10. Op 20 augustus 2009 heeft de opposant argumenten ingediend. Op 25 augustus 2009 heeft het Bureau deze doorgestuurd naar verweerder en hem een termijn gesteld tot en met 25 oktober 2009 om daarop te reageren.

11. Op 15 oktober 2009 heeft Daniëls Huisman advocaten zich aangesteld als gemachtigde namens verweerder en tevens gereageerd op de argumenten van opposant. Het Bureau heeft deze reactie doorgestuurd naar opposant op 19 oktober 2009.

12. Elke partij heeft haar opmerkingen ingediend binnen de door het Bureau gestelde termijnen.

13. Het Bureau is van mening dat het over voldoende gegevens beschikt om over de oppositie te kunnen beslissen.

II. MIDDELEN VAN DE PARTIJEN

14. De opposant dient met toepassing van artikel 2.14, lid 1, sub a BVIE een oppositie bij het Bureau in, overeenkomstig de bepalingen van artikel 2.3, sub b BVIE: verwarringsgevaar omwille van de identiteit of overeenstemming van de betrokken tekens en van de (soort)gelijkheid van de waren of diensten in kwestie.

A. Argumenten van opposant

15. Opposant merkt op dat de waren van het betwiste teken identiek zijn aan de waren van de ingeroepen rechten.

16. De beeldelementen zullen volgens opposant in het geheugen van de gemiddelde consument achterblijven als een grijs met wit, vierkant logo. De woerdelementen HARKE en HaRcle vindt opposant visueel sterk overeenstemmen: de letters HAR en E zijn identiek, terwijl de letter K een "omdraaiing" vormt van de letters CL, een omdraaiing die ook in het geheugen van de gemiddelde consument kan achterblijven, waardoor het woord HaRcle herinnerd kan worden als HARKE.

17. Het woord GROUP is volgens opposant een algemeen bekende aanduiding voor een ondernemingsgroep, een aantal aan elkaar gelieerde bedrijven, en heeft daardoor geen onderscheidend vermogen. Overigens draagt deze toevoeging wel bij aan het verwarringsgevaar: het blijft immers – mogelijk onbewust – in de herinnering van het publiek en veronderstelt dat onder dezelfde vlag meerdere soortgelijke merken worden gevoerd. Wanneer het publiek vervolgens met het jongere merk

wordt geconfronteerd, kan het gemakkelijk menen dat het jongere merk tevens tot diezelfde "group" behoort en derhalve dezelfde herkomst heeft, aldus opposant.

18. De visuele overeenstemming geldt volgens opposant eveneens voor de beide andere ingeroepen rechten, aangezien het tweede gedeelte van die merken volledig beschrijvend en niet onderscheidend is.

19. Op auditief vlak bestaan zowel het betwiste teken als het dominante bestanddeel van de ingeroepen rechten uit twee lettergrepen en valt de klemtoon op de eerste. De eerste lettergreep wordt identiek uitgesproken, terwijl bij de tweede lettergreep de sterke letters K en E overheersen. De extra letter L in het betwiste teken neemt volgens opposant een ondergeschikte plaats in. Derhalve meent opposant dat de tekens ook auditief sterk overeenstemmend zijn.

20. Geen van de tekens heeft een betekenis in het Nederlands of het Frans. Opposant concludeert hieruit dat de tekens ook op begripsmatig gebied overeenstemmen, nu het publiek geen bijkomend beeld vormt inzake de betekenis ervan.

21. Opposant concludeert uit het bovenstaande dat gevaar voor verwarring aannemelijk is en verzoekt het Bureau de oppositie in zijn geheel toe te wijzen en verweerder te veroordelen in de kosten.

B. Reactie van verweerder

22. Verweerder bestrijdt niet dat de tekens voor dezelfde waren zijn geregistreerd. Hij voert echter aan dat HARKE in de Benelux zowel de betekenis heeft van een voornaam als van een achternaam, en illustreert dit aan de hand van een online telefoongids. De combinatie van een achternaam en de aanduiding "Group" komt volgens verweerder zeer veel voor en heeft nauwelijks onderscheidend vermogen.

23. Het teken HaRcle is daarentegen zonder betekenis. Het is dus duidelijk dat er begripsmatig geen enkele overeenstemming is en het publiek zal om die reden ook geen enkel verband leggen tussen de naam HARKE en het fantasiewoord HaRcle (dat een samentrekking is van de woorden Harms Cleaning, zo licht verweerder toe).

24. Op visueel vlak zijn er meerdere verschillen aan te wijzen, aldus verweerder: de plaats van het beeldelement, de uitlijning, het kleurgebruik, de typografie, het gebruik van hoofd- en kleine letters, de toevoeging van een tweede woord en de lengte van de tekens. Weliswaar komen de eerste drie letters van de tekens overeen, maar het betreft hier twee korte merken, waardoor de verschillen sneller worden opgemerkt. Het ingeroepen recht is niet volledig in het betwiste teken opgenomen, hetgeen verweerder een zeer belangrijke constatering acht, omdat daardoor een nog sterker visueel verschil tussen de tekens wordt gecreëerd. De laatste letters zijn wezenlijk verschillend en leggen een ander accent, aldus nog verweerder. De uitgang KE maakt het woord tot een naam, terwijl de uitgang "cle" verwijst naar de Engelse taal en het woord tot een fantasienaam maakt.

25. Verweerder vindt het bijzonder gekunsteld om te stellen dat de letter K een omdraaiing vormt van de letters "cl". Dit is een zo gezocht verband, dat niet verwacht kan worden dat een consument dit

gaat leggen; men leest nu eenmaal van links naar rechts en draait geen letters om. Al met al is verweerder van mening dat er visueel geen sprake is van overeenstemming, althans van een zeer geringe overeenstemming.

26. Auditief zal het ingeroepen recht door het publiek uitgesproken worden als een gewone Nederlandse of Duitse naam, dus met een korte a-klank. Het betwiste teken appelleert door het gebruik van de uitgang "cle" aan de Engelse taal en het publiek zal het woord dan ook op zijn Engels uitspreken, dus met een lange a. De klanken van de eerste lettergreep zijn dus verschillend en doordat de K uit het ingeroepen recht wordt vervangen door "cle" in het betwiste teken, wordt de uitspraak van de eerste lettergreep wezenlijk anders, aldus verweerder. Auditief acht hij dan ook geen, althans een zeer geringe overeenstemming aanwezig.

27. Verweerder voert nog aan dat beide partijen leveren aan de professionele markt en dat professionele gebruikers een hoger aandachtsniveau hebben dan de gemiddelde consument.

28. Verweerder concludeert dat een visuele of auditieve overeenstemming, voor zover aanwezig, zo gering is dat deze door het begripsmatige verschil wordt geneutraliseerd. Daarbij komt nog het verhoogde aandachtsniveau van het in aanmerking komend publiek, zodat al met al geen gevaar voor verwarring is te duchten. Verweerder verzoekt het Bureau dan ook de oppositie in haar geheel af te wijzen en opposant te veroordelen in de kosten.

III. BESLISSING

A.1. Verwarringsgevaar

29. Overeenkomstig artikel 2.14, lid 1 BVIE kan de deposant of houder van een ouder merk, binnen een termijn van twee maanden, te rekenen vanaf de eerste dag van de maand volgende op de publicatie van het depot, schriftelijk oppositie instellen bij het Bureau tegen een merk dat in rangorde na het zijne komt, overeenkomstig de bepalingen in artikel 2.3, sub a en b BVIE of dat verwarring kan stichten met zijn algemeen bekende merk in de zin van artikel 6bis van het Verdrag van Parijs.

30. Artikel 2.3, sub a en b BVIE bepaalt: "Bij de beoordeling van de rangorde van het depot wordt rekening gehouden met de op het tijdstip van het depot bestaande en ten tijde van het geding gehandhaafde rechten op: a. gelijke, voor dezelfde waren of diensten gedeponeerde merken; b. gelijke of overeenstemmende, voor dezelfde of soortgelijke waren of diensten gedeponeerde merken, indien bij het publiek verwarring, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk, kan ontstaan."

31. Volgens vaste rechtspraak over de uitlegging van Richtlijn 2008/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (hierna: "Richtlijn") dient het gevaar voor verwarring bij het publiek, dat wordt gedefinieerd als het gevaar dat het publiek kan menen dat de betrokken waren of diensten van dezelfde onderneming of, in voorkomend geval, van economisch verbonden ondernemingen afkomstig zijn, globaal te worden beoordeeld, met inachtneming van alle relevante omstandigheden van het concrete geval (HvJEU, Canon, C-39/97, 29 september 1998, Lloyd, C-342/97, 22 juni 1999; BenGH, Brouwerij Haacht/Grandes

Sources belges, A 98/3, 2 oktober 2000; Marca Mode/Adidas, A 98/5, 7 juni 2002; Hoge Raad der Nederlanden, Flügel-flesje, C02/133HR, 14 november 2003; Brussel, N-20060227-1, 27 februari 2006).

Vergelijking van de waren

32. Bij de beoordeling van de soortgelijkheid van de betrokken waren en diensten moet rekening worden gehouden met alle relevante factoren die de verhouding tussen de waren en diensten kenmerken. Dat zijn onder meer hun aard, bestemming en gebruik, maar ook het concurrerend dan wel complementair karakter ervan (HvJEU, arrest Canon, reeds geciteerd).

33. Bij de vergelijking van de waren van de ingeroepen rechten waarop de oppositie is gebaseerd en de waren waartegen de oppositie is gericht, worden de waren in overweging genomen zoals aangeduid in de registers, respectievelijk de merkaanvraag, nu de ingeroepen rechten nog niet gebruiksplichtig zijn.

34. De waren van de drie ingeroepen rechten waarop de oppositie is gebaseerd, zijn identiek en kunnen daarom gezamenlijk worden behandeld. De te vergelijken waren zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie ingesteld tegen:
Klasse 3 Bleekmiddelen en andere wasmiddelen; reinigings-, polijst-, ontvettings- en schuurmiddelen; zepen; parfumerieën, etherische oliën, cosmetische middelen, haarlotions; tandreinigingsmiddelen.	Klasse 3 Bleekmiddelen en andere wasmiddelen; reinigings-, polijst-, ontvettings- en schuurmiddelen; zepen; parfumerieën, etherische oliën, cosmetische middelen, haarlotions; tandreinigingsmiddelen.

35. Alle waren van het betwiste teken komen *expressis verbis* voor in de warenlijsten van de ingeroepen rechten waarop de oppositie is gebaseerd en zijn dus identiek daaraan, hetgeen overigens ook *in confesso* is.

Vergelijking van de tekens

36. Uit de bewoordingen van artikel 4, lid 1, sub b van de Richtlijn (vergelijk artikel 2.3, sub b BVIE), volgens dewelke "bij het publiek verwarring kan ontstaan, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk", volgt dat de indruk die bij de gemiddelde consument van de betrokken soort waren of diensten achterblijft, een beslissende rol speelt in de globale beoordeling van het verwarringsgevaar. De gemiddelde consument neemt een merk gewoonlijk als een geheel waar en let niet op de verschillende details ervan (HvJEU, Sabel, C-251/95, 11 november 1997).

37. De globale beoordeling van het verwarringsgevaar dient wat de visuele, auditieve of begripsmatige gelijkenis van de tekens betreft te berusten op de totaalindruk die door de merken wordt opgeroepen, daarbij onder meer rekening houdend met hun onderscheidende en dominerende bestanddelen (arresten Sabel en Lloyd, beide reeds aangehaald).

38. De totaalindruk die een samengesteld merk bij het relevante publiek nalaat, kan door een of meerdere bestanddelen ervan worden gedomineerd (HvJEU, Limonchello, C-334/05 P, 12 juni 2007). Bij

de beoordeling of een of meer bestanddelen van een samengesteld merk domineren, moet met name met de intrinsieke eigenschappen van elk van die bestanddelen rekening worden gehouden door deze te vergelijken met de eigenschappen van de andere bestanddelen. Bovendien kan eventueel worden bezien, hoe de verschillende bestanddelen in de configuratie van het samengestelde merk zich tot elkaar verhouden (GEU, Matratzen, T-6/01, 23 oktober 2002 en El Charcutero Artesano, T-242/06, 13 december 2007).

39. De te vergelijken tekens zijn de volgende:

Met betrekking tot het tweede ingeroepen recht (Internationale inschrijving 944935):

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
Harke Chemicals	

Visuele vergelijking

40. Het ingeroepen recht is een zuiver woordmerk, bestaande uit twee woorden van vijf, respectievelijk negen letters. Het betwiste teken is een gecombineerd woord-/beeldmerk, bestaande uit een woord van zes letters en rechts daaronder een grijs vierkant met diagonaal daarin, van linksboven naar rechtsonder, een halve witte ovaal. Op de letter “a” van het wordelement bevindt zich een “dakje” als een *accent circonflexe*.

41. Het publiek zal over het algemeen het beschrijvende bestanddeel van een samengesteld merk niet als het onderscheidende en dominerende bestanddeel van de door dit merk gewekte totaalindruk ervaren (GEU, Budmen, T-129/01, 3 juli 2003). Het element “Chemicals” in het ingeroepen recht is Engels voor “chemische producten” en is beschrijvend voor de waren in kwestie. Het element “Harke” is dus het dominante bestanddeel van het ingeroepen recht.

42. Bij samengestelde tekens (woord- en beeldelement) heeft het wordelement vaak een grotere impact op de consument dan het beeldelement. Reden hiervoor is dat het publiek de tekens niet steeds analyseert en vaak naar het teken verwijst door gebruik te maken van het wordelement (zie in die zin ook GEU T-312/03, SELENIUM-ACE, 14 juli 2005). Dit is in het voorliggende geval niet anders, gelet op de sobere figuratieve elementen, louter bestaande uit een gewone meetkundige figuur (een vierkant) met daarin een andere meetkundige figuur (een halve ovaal) en een gestileerd leesteken (een *accent circonflexe*). Bovendien staat het wordelement los van en boven de figuratieve elementen en zal de specifieke schrijfwijze van dit woord door het publiek louter worden opgevat als versiering en opmaak.

43. De consument zal in het algemeen meer belang hechten aan het eerste deel van een merk (zie in die zin GEU, Mundicor, T-183/02 en T-184/02, 17 maart 2004). De eerste drie letters van het betwiste teken en van het dominante bestanddeel van het merk zijn identiek; het verschil in het gebruik van hoofdletters en kleine letters doet in casu niet terzake bij de beoordeling van de visuele

overeenstemming (zie ook in die zin BBIE, oppositiebeslissing HY-BOND RESIGLASS, nr 2000572, 8 april 2008). Ook de laatste letter is identiek, zodat de enige verschilpunten eruit bestaan dat het betwiste teken één letter meer bevat en de letter “c” in plaats van de letter “k”. Deze verschilpunten kunnen de globale indruk van visuele overeenstemming als gevolg van de identieke eerste drie letters en laatste letter niet ongedaan maken.

44. Merk en teken zijn in visueel opzicht overeenstemmend.

Auditieve vergelijking

45. Het dominante bestanddeel van het ingeroepen recht en het betwiste teken tellen beide twee lettergrepen, die in beide gevallen dezelfde klinkers bevatten. Het *accent circonflexe* op de letter “a” van het betwiste teken, alsmede de mogelijk Engelse uitspraak ervan, kan erop wijzen dat deze klinker langer uitgesproken moet worden. Maar ook een korte uitspraak is zeker mogelijk en in dat geval klinkt de eerste lettergreep van merk en teken identiek. In verband met deze verschillende uitspraakmogelijkheden zij eraan herinnerd dat gevaar voor verwarring bij een deel van het publiek voldoende is om de oppositie te kunnen toewijzen (zie in die zin GEU, Hai/Shark, T-33/03, 9 maart 2005). De tweede lettergreep kent dezelfde begin- en eindklank. Het enige verschilpunt, namelijk de letter “l” in de laatste lettergreep is niet zodanig prominent dat het de globale indruk van auditieve overeenstemming kan wegnemen.

46. Merk en teken zijn op auditief vlak overeenstemmend.

Begripsmatige vergelijking

47. De betekenis van het beschrijvende en dus niet onderscheidende element “Chemicals” werd hierboven reeds vermeld. Noch het dominante bestanddeel van het ingeroepen recht noch het betwiste teken heeft een vaste betekenis in één van de in de Benelux gesproken of begrepen talen. Het feit dat een teken ook voorkomt als (persoons- of familie)naam betekent nog niet dat het een vaststaande begripsmatige betekenis heeft voor het in aanmerking komend publiek.

48. Merk noch teken heeft een vaststaande betekenis, zodat een begripsmatige vergelijking niet mogelijk is. Het begripsmatige aspect kan daarom geen verdere rol meer spelen in deze beslissing.

Conclusie

49. Merk en teken zijn visueel en auditief overeenstemmend. Een begripsmatige vergelijking is niet aan de orde en kan dan ook geen rol spelen bij de beoordeling.

A.2. Globale beoordeling

50. Bij de beoordeling van het gevaar voor verwarring spelen met name de aandacht van het publiek, de (soort-)gelijkheid van de waren en diensten en de overeenstemming van de tekens een rol.

51. De gemiddelde consument wordt geacht redelijk oplettend, geïnformeerd en omzichtig te zijn. Het aandachtsniveau van de gemiddelde consument kan variëren naargelang van de soort waren of diensten waarom het gaat (arrest Lloyd, reeds geciteerd). In casu gaat het om waren die bestemd zijn voor dagelijks gebruik door de gewone consument, zodat moet worden uitgegaan van een normaal aandachtsniveau. Met het feitelijke gebruik van merk en teken (namelijk levering aan de professionele markt, zie punt 27) kan in het kader van een oppositieprocedure geen rekening worden gehouden, aangezien de vergelijking van de tekens en waren in casu uitsluitend plaatsvindt op basis van de registergegevens.

52. Daarnaast is het verwarringsgevaar des te groter naarmate de onderscheidingskracht van het oudere merk sterker is. Merken die hetzij van huis uit, hetzij wegens hun bekendheid op de markt, een sterke onderscheidingskracht hebben, genieten dus een ruimere bescherming dan merken met een geringe onderscheidingskracht (HvJEU, Canon, Sabel en Lloyd, alle reeds geciteerd). Het ingeroepen recht bevat een beschrijvend en dus niet onderscheidend element maar is in zijn geheel niet beschrijvend en heeft dus *ab initio* een normaal onderscheidend vermogen. Het feit dat het dominante element van een teken ook kan voorkomen als (persoons- of familie)naam (zie punt 22) betekent nog niet dat dit element daardoor geen of een gering onderscheidend vermogen heeft. Opposant heeft niet een ruime bekendheid ingeroepen of aangetoond, zodat niet moet worden uitgegaan van een grotere beschermingsomvang.

53. Het merk en het teken stemmen visueel en auditief overeen en een begripsmatige vergelijking is niet aan de orde. De waren van het betwiste teken zijn identiek aan de waren van het ingeroepen recht. Het Bureau is dan ook van oordeel dat het in aanmerking komend publiek kan menen dat deze waren afkomstig zijn van dezelfde of van economisch verbonden ondernemingen,

B. Overige relevante factoren

54. In het kader van de oppositieprocedure is er geen sprake van een veroordeling tot betaling van de gemaakte kosten ten behoeve van de andere partij. Enkel is voorzien in een kostenverwijzing, die is vastgesteld op het vaststaande bedrag van de oppositietaks, indien de oppositie volledig wordt toegewezen (of afgewezen).

C. Conclusie

55. Het Bureau is van oordeel dat het in aanmerking komend publiek kan menen dat de betrokken waren afkomstig zijn van dezelfde of van economisch verbonden ondernemingen, en er aldus sprake is van gevaar voor verwarring.

56. Aangezien reeds verwarringsgevaar is vastgesteld voor alle waren van het betwiste teken met betrekking tot het besproken ingeroepen recht, dient het verwarringsgevaar ten aanzien van de overige ingeroepen rechten niet meer te worden onderzocht.

IV. BESLUIT

57. De oppositie met nummer 2002858 wordt toegewezen.

58. Benelux depot 1155444 wordt niet ingeschreven.

59. De verweerder is 1.000 euro verschuldigd aan de opposant op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE juncto regel 1.32, lid 3 van het uitvoeringsreglement, aangezien de oppositie geheel wordt toegewezen. Deze beslissing vormt executoriale titel op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE.

Den Haag, 03 december 2010

Willy Neys
(rapporteur)

Saskia Smits

Diter Wuytens

Administratieve behandelaar:
Jeanette Scheerhoorn